

Bishorn 2002

Excursió feta per en Toni Cumella, la Concepció Escobet, en Guillem Cumella i l'Arnau Cumella els dies 31 de juliol i 1 i 2 d'agost de l'any 2002

31 de juliol

Per fi. Ha arribat el dia. Avui marxem cap a Suïssa. El pla és d'anar a dormir a la vall de Zinal, al poble que porta el mateix nom.

Marxem a les vuit del matí direcció la Jonquera. Un cop a França, ens trobem el ja clàssic tap d'Orange, on s'agafa l'autopista de Lió. Sortim de l'autopista a la primera sortida i anem per carretera fins que veiem que a l'autopista ja no hi ha cua. Amb aquesta peripècia perdem dues hores. A les sis de la tarda, passem per Chamonix i, creuem la frontera suïssa pel pas de la Forclaz. Arribem al poble de Zinal a les vuit del vespre. Hem trobat habitació a l'alberg Alpina. Sopem una fondue suïssa i ens n'anem a dormir.

1 d'agost

Ens hem llevat a les 7 del matí. Esmorzem a l'hotel i a les nou ens posem a caminar direcció la Cabanne du Tracuit, a 3.205 m El camí és molt llarg, estem cinc hores fins a arribar-hi. Hi arribem a les dues del migdia. La vista és al·lucinant. Tot el massís del Weisshorn, el Zinalrothorn, la Dent Blanca, l'Obelgabelhorn i el Bishorn, el nostre objectiu de demà. A les vuit ens donen el sopar. Hi ha molt rebombori al menjador. Problemes per seure, no ens donen vasos per beure, l'aigua l'has de pagar, el sopar molt bo no era, en fi, que em pensava que els refugis suïssos eran millors. A les deu ja som a dormir, perquè demà ens cridaran a les 6 del matí.

2 d'agost

Ens llevem el Toni i en Guillem, perquè només nosaltres dos pujarem a dalt, la Concepció i l'Arnau es quedaran al refugi. Esmorzem, preparem el material per pujar, però un fet ens "acollona" una mica. Tot-hom va preparadíssim, que si boudriers, que si mosquetons, vuits, piolets-martell... i nosaltres només anem amb un cordino i una trista vaga. Pensem que a veure si es que és més difícil del que deia la guia, però no ens preocupem per això, i a les set del matí enfilem cap al cim del Bishorn.

Devem ser uns 30 que avui intentarem el cim, per tant es fàcil seguir el camí. Hi ha colles d'unes deu persones cada una. La pujada és fàcil, és una gran pala de neu, on tries el

camí més pla. Però és bastant dret, i el primer contratemps el trobem a 3700 m, el mal d'alçada. Jo no hi havia estat mai i finalment he sabut el què era. Note que les cames em tiren però els pulmons no. Cada deu passes haig de parar. Una sensació molt estranya. El Toni, com que ja hi havia passat per això tira millor que jo. A 3.800 m parem a carregar el dipòsit, perquè necessitem més forces. Després de carregar seguim fins al coll, a 4.075 m. Allà ja veiem que és nostre, ja el tenim. Mengem una barreta de xocolata i enfilem el cim. Al cap de 10 minuts som dalt el Bishorn de 4.159 m. És genial la vista que es té. Tot el Weisshorn, el circ de Zinal, el Mont-Rosa, el Mont-Blanc i surt la punta del Cerví. Hem trigat tres hores a pujar. Aquest ha estat el meu primer 4.000, per això té un valor importantíssim. Ens fem les fotos pertinents a dalt, un berlinès ens dona un licor de préssec que ens va despertar de cop i un cop acabats de menjar i descansats una mica tornem a baixar al coll. Tota la gent ja està baixant també. Però a l'esquerra del coll hi ha un altre cim, la Pointe Bournaby de 4.135 m. No ens en podem estar i també l'anem a fer. Som els únics que la fem. Un cop tornem a ser al coll ara sí que ja baixem cap al refugi on hi arribem una hora després, on ens hi esperen la Concepció i l'Arnau. Estem molt contents, perquè a més de fer el cim, hem estat els que avui hem fet més cosa de tot el refugi, i els que menys preparats tècnicament anàvem. Al cap d'una hora, després de menjar i canviar-nos de botes, agafem el camí de tornada cap a Zinal, quatre hores més de camí. Arribem al cotxe a les 5 de la tarda i tornem a dormir al mateix alberg del dia anterior, l'únic que ara ens han deixat una caseta a part només per a nosaltres, era una caseta de conte.

L'endemà marxem de turistes per Suïssa, anant a Laussane, Gruyère, Grindelwald (sota la nord de l'Eiger), Junfrauoch (el tren de la Jungfrau), Zermatt, Gornergrätt, i de tornada ens vam parar al Mont Ventoux.

Guillem Cumella

Bishorn. Foto: Guillem Cumella